

PÄÄKIRJOITUS

Geologiassa on tulevaisuus. Raaka-aineiden hinnat, luonnonvarojen hallinnasta syntyneet konfliktit, vesipula ja ilmastonmuutos ovat päivittäin uutisissa. Paitsi politiikkaan ja talouteen, liittyvät edellä mainitut aiheet kiinteästi myös maapallon syntyyn ja kehitykseen.

Kulutuksen kasvu ja elintason nousu ovat nousseet yhä vahvemmin geologisiksi kysymyksiksi. Teknologia mahdollistaa esimerkiksi entistä tehokkaamman raaka-aineiden etsinnän ja niukempien esiintymien hyödyntämisen. Öljyvarojen riittävyysarviot ovat taas muuttuneet, koska öljyhiekkaesiintymien käyttäminen on mahdollista ja kannattavaa. Kaivannaisten hintakehitys on avannut uudelleen lopetettuja kaivoksia. Järkevän käytön ja hyödynnyksen yläraja on kuitenkin olemassa. Antaako geologisten prosessien ymmärrys ja aikakäsitys myös eväitä tulevaisuuden ennustamiseen ja tämän rajan lähestymisen ennakoimiseen?

Ei kannata keskustella vain vuosituhansien ja -miljoonien takaisista tapahtumista, jos emme samalla mieti, mitä maailmassa tapahtuu kymmenien vuosien säteellä. Pelkkä perinnöksi jätetty ajatus syvästä ajasta ei lohduta, jos itse planeetta on koverrettu emmentaljuustoksi. Myöskään äkillinen kulutuksen ja luonnonvarojen käytön lopettaminen ei taida ongelmitta onnistua. Tärkeitä yhteiskunnallisia päätöksiä tehdään geologisen tutkimuksen, tiedon ja asiantuntemuksen perusteella koko ajan, ei vain ilmasto- ja energiakysymyksiä mietittäessä.

Maaliskuun kuukausikokouksen (27.3.) esitelmässä katsotaan mielenkiintoisella tavalla tulevaan ja puntaroidaan, mitkä raaka-aineet tulevat mahdollisesti kultaakin kalliimmiksi. Tervetuloa kuuntelemaan Arppeanumiin, entisen geologian laitoksen tiloihin, Snellmaninkatu 3:een! ♦

Outi Hyttinen